

~~enato~~

T ř i

b á s n ě

/ Víra Naděje Láska /

C z e s ł a w M i ł o s z

W i a r a

Wiara jest wtedy, kiedy ktoś zobaczy
Listek na wodzie albo kroplę rosy
I wie, że one są - bo są konieczne.
Choćby się oczy zamknęło, marzyło,
Na świecie będzie tylko to, co było,
A liść uniosą dalej wody rzeczne.

Wiara jest także, jeżeli ktoś zrani
Nogę kamieniem i wie, że kamienie
Są po to, żeby nogi nam raniły.
Patrzcie, jak drzewo rzuca długie cienie,
I nasz, i kwiatów cień pada na ziemię:
Co nie ma cienia, istnieć nie ma siły.

N a d z i e j a

Nadzieja bywa, jeżeli ktoś wierzy,
Że ziemia nie jest snem, lecz żywym ciałem,
I że wzrok, dotyk ani słuch nie kłamie.
A wszystkie rzeczy, które tutaj znałem,
Są niby ogród, kiedy stoisz w bramie.

Wejść tam nie można. Ale jest na pewno.
Gdybyśmy lepiej i mądrzej patrzyli,
Jeszcze kwiat nowy i gwiazdę niejedną
W ogrodzie świata byśmy zobaczyli.

Niektórzy mówią, że nas oko ludzi
I że nic nie ma, tylko się wydaje,
Ale ci właśnie nie mają nadziei.
Myślą, że kiedy człowiek się odwróci,
Cały świat za nim zaraz być przestaje,
Jakby porwały go ręce złodziei.

M i ł o ś ć

Miłość to znaczy popatrzeć na siebie,
Tak jak się patrzy na obce nam rzeczy,
Bo jesteś tylko jedną z rzeczy wielu.
A kto tak patrzy, choć sam o tym nie wie,
Ze zmartwień różnych swoje serce leczy,
Ptak mu i drzewo mówi: przyjacielu.

Wtedy i siebie, i rzeczy chce użyć,
Żeby stały w wypełnienia łunie. —
To nic, że czasem nie wie, czemu służyć:
Nie ten najlepiej służy, kto rozumie.

Czesław Miłosz

Víra Naděje Láska

přeložil Václav Burian

Czesław Miłosz

Víra Naděje Láska

přeložila Iveta Mikešová

V í r a

Tedy je víra, když někdo uvidí
Lístek na vodě nebo kapku rosy
A ví, že ony jsou - neboť nutné jsou.
O čemkoli by se pod víčky snilo,
Na světě bude jenom to, co bylo.
Do dálky list říční vody odnesou.

Víra je také, když si někdo zraní
Nohu kamenem a ví, že kameny
Jsou tu, aby nám nohy poranily.
Hďte, jak dlouhé jsou stíny pod kmeny
A náš i květů stín padá na zemi:
Čemu stín chybí, k bytí nemá síly.

V í r a

Víra to znamená, když někdo všimne si
lístičku na vodě nebo kapky rosy
a ví, že jsou tady, neboť je jich třeba.
Byť by se s očima zavřenýma snilo,
na světě bude zas jenom to, co bylo
a lístek do dále nese říční voda.

A víra je také, když si někdo zraní
nohu o kameny a ví, že kamení
je proto, aby nám nohy poranilo.
Hleďte na dlouhý stín vržený stromem,
náš stín i stín květů padají na zem:
co nemá stín, nemá sílu, aby bylo.

N a d ě j e

Naděje bývá, pokud někdo věří,
Že země není sen, jenž by se jen zdál.
Nemyslí si, že zrak, sluch i hmat klamou.
A všechny věci, které jsem tady znal,
Jsou jak zahrada, kam nahlížíš branou.

Vejít nelze. Ona však určitě jest.
Kdybychom lépe, moudřeji hleděli,
Ještě květ nový a též bezpočet hvězd
V zahradě světa snáz bychom viděli.

Někteří tvrdí, že nás mámi oči
A že nic není, jenom se to zdává,
Ale vždyť právě těm chybí naděje.
Myslí, že když se člověk zády točí,
Celý svět za ním hned býti přestává,
Jak by ho unesly ruce zloděje.

N a d ě j e

Naděje je zase, jestliže se věří,
že země není sen, že je tělem živým,
a že nás zrak a sluch, ani hmat neklamou,
a že všechny věci, o kterých tady vím,
jsou jako zahrada, když stojíš před branou.

Vejít se tam nedá. Ale určitě je.
Kdybychom lépe a moudřeji hleděli,
nejednu hvězdu a nejeden nový květ
v zahradě světa bychom uviděli.

Někteří říkají, že nás šálí oči
a že nic není a všechno se jen tak zdá,
ale právě oni nemají naději.

Myslí si, že když se člověk pootočí,
za jeho zády hned celý svět přestává
být, jako kdyby ho ukradli zloději.

L á s k a

Láska znamená na sebe pohledět,
Jako se hledí na věci nám cizí.
Kdo tak hledí, a může to nevědět,
Jako jedna se v mnoha věcech ztrácí,
Trampoty různé mu ze srdce zmizí,
Příteli, řeknou mu stromy a ptáci.

Potom užít sebe i věci touží,
Aby se v mocném jasu naplnili.
To nic, že občas neví, čemu slouží:
Neslouží nejlíp ti, kdo pochopili.

L á s k a

Láska to znamená na sebe pohledět
tak, jako se hledí na ostatní věci,
neboť každý je jen jednou věcí z mnoha.
Kdo se tak dívá, ač nemusí to vědět,
z rozličných trápení svoje srdce léčí,
pták i strom na něho, příteli, volá.

Tehdy chce sebe i všech věcí použít
tak, aby stanuly v záři naplnění.
Nevadí, že občas neví, čemu sloužit:
Ne ten vždy nejlépe slouží, kdo rozumí.

Tři básně z cyklu "Svět /naivní poema/",
Varšava 1943; sbírka "Záchrana", Varšava
1945; přeložila I. Mikešová a V. Burian

